

إثنا عشر رسالة

[35] ابو جعفر بن بابويه رضی الله تعالی عنه حکم بوجوب اعاده واحتجاج بروایت عمار سا باطلی کرده است و آن روایت محمولست بر استحباب علی الاصح سی ویکم متوضی را بسبب خروج مذی اعادهء وضو مستحبستت وان بفتح میم واسکان ذال معجمه آبیست رقیق لزوج که بعد از ملاعبت زنان یا بقبیل از روی شهوت بیرون می آید وابن جنید آنرا ناقص طهارت وموجب اعادهء وضو شمرده واحتجاج بروایتی کرده که اصح عمل آنست بر استحباب سی ودویم بعد از خروج و ذی اعادهء وضو سنت و آن باعجام ذال ساکنه آبیست که ساعتی بعد از آن خروج منی بیرون می آید وابن جنید آنرا ناقص طهارت وموجب اعادهء وضو میدانند سی وسیم اعادهء وضو بسبب خروج و ذی بسکون دال مهمله و آن آبیست که عقب بول بعد از استبراء بیرون می آید در اخبار امر باعادهء وضو وتعلیل بانکه این رطوبت از دربرهء بول باهمال دال مفتوحه بیرون می آید وارد است وهر يك ازین سه رطوبت طاهر است وشستن بدن و بیات از هیچیک لازم نیست سی وچهارم کسی را که متعمدا در نماز قهقهه کند اعادهء وضو سنت است وابن جنید حکم بوجوب اعادهء کرده ومتمسك شده بمقطوعه سماعه که محمولست بر ندب
